

olarak iki ana tipe ayrılmaktadır. Primer yataklar pandemit ve kolemanit gibi tabiatta doğrudan doğruya teşekkül etmekte, sekonder olanlar ise göllerde veya lâgünlerde tebahhurat sonunda ikinci teşekkül safhası olarak meydana gelmektedir.

Maden Kanununun birinci maddesinde Bor cevherine «Bor tuzu» ve ayrıca «Borasit» olarak atıf yapılmaktadır. Bor tuzu tâbiri yalnız sekonder tip maden yatağı teşekkülünü ve Borasit tâbiri ise yalnız primer bir eins Bor minerali ifade etmektedir. Bu durum karşısında Borasitten başka primer teşekküllü maden yatakları kanunun hükmü dışında kalmaktadır.

Bütün bu tip cevher veya minerallerin istihsalinden maksat ihtiva ettikleri Bor unsurudur. Bu gibi minerallerin isimleri zikredilmek suretiyle yapılan arama müracaatlarından maksat da esas olarak Bor unsurunun elde edilmesidir.

Cari Maden Kanununda bir sahaya bir eins maden için ve bir tek şahsa arama veya işletme hakkı tanınmıştır. Halen Bor için muhtelif isimler altında müracaatlar yapıldığı ve aynı saha üzerinde hakikatte bir eins maden için muhtelif şahısların ayrı ayrı arama veya işletme yapmaları gibi, kanunun ruhuna ve esas prensibine tamamiyle aykırı bir duruma düşüldüğü müşahade edilmektedir.

Binaenaleyh, Bor tuzu ve Borasit tâbirlerinin Boru ve bilmukabele Bor tâbirinin de Bor tuzu, Borasit ve diğer bileümle Bor cevherlerine tekabül eden mürekkebata şâmil ve mutazammın bulunduğu aşıkâr olduğundan Maden Kanununun birinci maddesinin mevzu ile ilgili kısmının başka türlü tefsirine mahal görülmediği neticesine varılmıştır.

Kıbrıs Adası'nın Sulh ve sükûn ve refahını temin ve bu meselenin vahimleştirdiği Beynelmilel münasebetlere gerekli dostluk ve anlayış havasını iade etmek için nihai bir hal şekli olarak ancak taksimi kabul ve tatbik mevkiine koymanın zaruri bulunduğuun Türkiye Büyük Millet Meclisi Reisi tarafından Dünya Parlâmentolarına duyurulmasına dair

(Resmî Gazete ile ilâm : 25 . VI . 1958 - Sayı : 9941)

No.

2106

Türkiye, Kıbrıs meselesi Yunanistan tarafından ortaya çıkarıldığından beri, kendi hayatı menfaatlerini ve Kıbrıs'taki 120 bin Türk'ün hayat ve bekasını bu kadar yakından alâkadar eden bu meselede, herkesçe malûm olduğu gibi son derece ağır başlı, mutedil ve uzlaşıcı bir siyaset takibetmiş ve sırf anlaşma zemini teşkil edeceği kanaatiyle ilk defa Yunanlılar tarafından ortaya atılan taksim fikrini büyük bir fedakârlıkla kabul etmiştir.

Kıbrıs'taki son hâdiseler de göstermektedir ki bu vahim meselenin nihai bir hal şekline bir an evvel bağlanması katî bir zaruret haline gelmiş olup bunun için de yegâne âdil, haklı, mutedil hal tarzı olan taksimi vakit geciktirmeden kabul etmek icabetmektedir. Adadaki iki cemaatin yekdiğerine karşı hissettikleri itimat-sızlık ve düşmanlık bu cemaatlerin artık bir arada yaşamalarına ve bir idare altında iş birliği yapmalarına imkân vermemektedir. Adaya sulh ve sükûnun iadesi için bu iki cemaati fiilen ve hukuken birbirlerinden ayırmak ve hususiyle istikbal

ve mukadderat bakımından derin bir endişe içinde bulunan Türk cemaatine, hiçbir zaman ve hiçbir suretle, onun yaşama hakkına ve hürriyetine kastetmiş olan Rum cemaatinin tahakkümü altında bırakılmıyacağı hususunda teminat vermek lâzımdır.

Binaenaleyh adanın sulh ve sükûn ve refahını temin ve bu meselenin vahimleştirdiği Beynelmilel münasebetlere gerekli dostluk ve anlayış havasını iade etmek için nihai bir hal şekli olarak ancak taksimi kabul ve tatbik mevkiine koymanın zaruri bulunduğu Türkiye Büyük Millet Meclisi Reisi tarafından dünya parlâmentolarına duyurulmasına usul üzerinde iki müstenkife karşı esasda ittifakla karar verilmiştir (Cilt: 4 - Sayfa: 494:495,496:497).

16 Haziran 1958

Münhal bulunan mebusluklar için bu sene ara seçimi yapılmaması hakkında

(Resmî Gazete ile ilân : 27 . VI . 1958 - Sayı : 9943)

No.
2107

Münhal bulunan mebusluklar için bu sene ara seçimi yapılmamasına karar verilmiştir (Cilt: 4 - Sayfa: 630:655).

25 Haziran 1958

Bina Vergisi Kanununun 3 ncü maddesinin birinci fıkrasının tefsirine mahal olmadığına dair

(Resmî Gazete ile ilân : 5 . VII . 1958 - Sayı : 9947)

No.
2108

1837 sayılı Bina Vergisi Kanununun 3 ncü maddesinin 1 nei fıkrasının tefsirine mahal olmadığına dair Bütçe Encümenince hazırlanan aşağıda yazılı mazbata Umumi Heyetin 25 . VI . 1958 tarihli İnikadında kabul edilmiştir (Cilt: 1 - Sayfa: 164 ve Cilt: 4 - Sayfa: 409,656)

25 Haziran 1958